

PODĚKOVÁNÍ

PŘEDEVŠÍM BYCH RÁD PODĚKOVAL vydavatelství John Blake Publishing, zejména pak redaktorovi Jamesi Hodgkinsonovi za to, že mi poskytl příležitost pracovat na těchto knihách a neúnavně mě podporoval. Psát příběhy pro příští generaci fotbalových fanoušků je pocta i radost.

Nedělal bych to nebýt Toma. Vděčím mu za mnohé, především za to, že věří v mé spisovatelské schopnosti. Připadám si jako Robin vydávající se na sólovou dráhu po oné skvělé spolupráci s Batmanem. Doufám, že mu (Tomovi, ne Batmanovi) novými knihami udělám radost.

Copyright © Matt and Tom Oldfield, 2017
Translation © Jan Podzimek, 2017
© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2017

ISBN

Dále bych chtěl poděkovat svým kamarádům za to, že zařídili, abych se z těch dlouhých hodin před notebookem nezbláznil. Pangu, Wille, Millsi, Dougu, Johna a Charlie – trochou kafe a dobré nálady nikdy nepohrdnu.

Už jsem poděkoval svému bratrovi, velmi vděčný jsem však i zbytku své rodiny, zejména Melisse, Noahovi a samozřejmě i mámě a tátovi. Právě mí rodiče ve mně probudili mé dvě největší záliby: fotbal a knihy. Jsou nesmírnou inspirací pro všechno, co dělám.

Nakonec musím říct, že bych tohle všechno nezvládl nebýt Ioniny podpory a pochopení během dlouhých, prací nabitých víkendů. Miluji tě.

KAPITOLA 1

#Pogback

„TENHLE ZÁPAS PROSTĚ MUSÍTE VYHRÁT,“ řekl José Mourinho svému týmu Manchester United, když na domácím hřišti nastupovali proti šampionům Premier League. „Naše hvězdy dneska musí zářit.“

Paul věděl, že je jednou z těch hvězd, o kterých Mourinho mluví. Jeho návrat na Old Trafford za 86 milionů liber byl nejdražším přestupem léta 2016. Twitter zachvátila kampaň „#PogBack“* a tisíce fanoušků si koupily jeho dres s nápisem „6 POGBA“ a napodobovaly jeho skvělé triky a účesy.

* Hříčka se slovy „Pogba“ a „back“, anglicky „zpátky“ (pozn. překl.).

V osmnácti letech se Paul přesunul do Juventusu, po čtyřech letech se však vrátil do Manchesteru United. Tento francouzský hráč získal slávu coby mezinárodní hvězda a čtyřnásobný vítěz Italian League. Očekávání byla vysoká. Od odchodu Paula Scholese hledal Manchester United schopného záložníka a Paul plně vyhovoval: všestranný záložník, který dokáže sebrat soupeři míč, kličkovat a střílet. Stylem hry částečně Patrick Vieira, částečně Zinédine Zidane a částečně Ronaldinho. Ten jistě vrátí Manchesteru jeho starou slávu – alespoň tak vypadal velký plán, který si vytvořil Mourinho, když nastoupil do funkce trenéra.

Po skvělém začátku nové sezony v utkání proti Southamptonu však Manchester United prohrál dva zápasy v řadě, a to s místním rivalem Manchester City a s Watfordem. Spousta lidí Paula kritizovala. Je opravdu tak dobrý, jak se říká? Proč neměl ta utkání pod kontrolou? Proč nedal žádný gól? Za co za něj Manchester zaplatil tolik peněz?

„Těch negativních komentářů si nevšímej,“ říkala mu jeho matka Yeo. Byla velmi podstatnou součástí Paulova života, poskytovala mu rady

a podporu, když je nejvíce potřeboval. „Všichni víme, jak jsi dobrý!“

Anglický fotbal byl mnohem rychlejší a fyzicky náročnější než italský. Paul potřeboval čas, aby se přizpůsobil, aby se sžil se svými novými spoluhráči a znovu se dostal do formy. Čas ale neměl. Fanoušci United se nemohli dočkat jeho úspěchů.

„Dali jsme spoustu peněz za nové skvělé hráče, tak letos musíme vyhrát ligu,“ tvrdili.

„Je načase zazářit,“ říkal si Paul, když vbíhal na hřiště Old Trafford. Hluk davu jen zvýšil jeho adrenalin. Při 70 000 divácích, kteří skandovali jeho jméno, šlo opravdu o divadlo snů. Paul měl klidnou povahu a nikdy se necítil nervózní – ani když byl pod tlakem. Věřil svému talentu a byl odhodlaný vyhrát. Dnes nastupoval bez vlasů obarvených na blond, dnes to bral hodně vážně.

Od výkopu posouval tým kupředu rychlými přihrávkami a ráznými výpady vpřed. Manchester United se díky hlavičce Chrise Smallinga ujal vedení, což je povzbudilo k dalším útokům. Leicester prostě nemohl udržet tempo s triky, které předváděli Jesse Lingard, Marcus Rashford a ze-

